

10 anys sense Joan Brossa

deu pensaments al voltant del desè aniversari de la mort d'en Joan Brossa

domingo chinchilla 30 de desembre de 2008

u e D e u
s y n A n y s
e s n e S e n s e
a s s o r B r o s s a

AS

D
DOS
S

T R
TRES
S

Q U
QUATRE
T R

C I
CINC
N C

S I S
S I S
S I S

SET
SET
SET
SET

V U
I T
V U
I T

NOU
NOU
NOU

$$2008 - \text{Brossa} = 30 - 12 - 1998$$

$$2008 = \text{Brossa} + 30 - 12 - 1998$$

$$2008 = \text{Brossa} - 1980$$

$$2008 + 1980 = \text{Brossa}$$

$$\text{Joan Brossa} = 3988$$

Tot just quan d

a v

a

lla

v

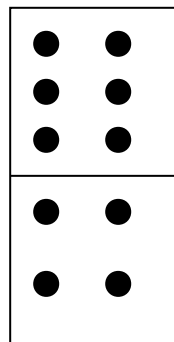
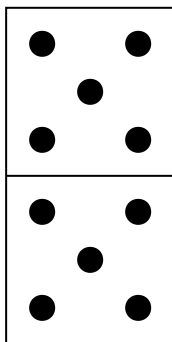
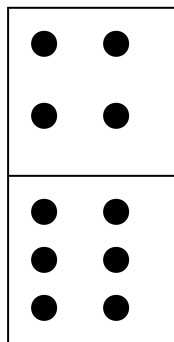
a

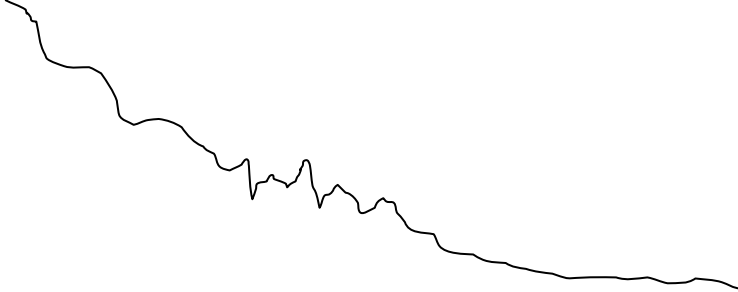
l'

es

ca

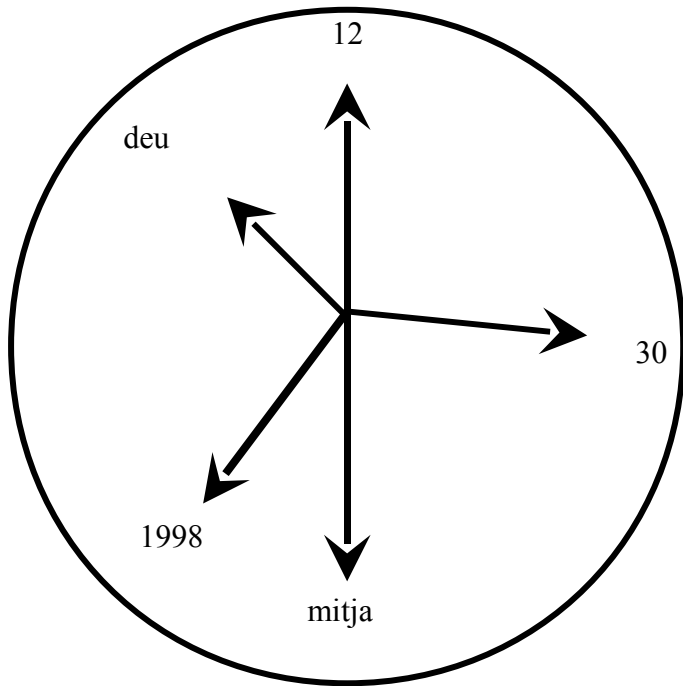

Hi són les cartes i els rellotges
i la poma i el barret i els ous
i les plomes i els grans mots tous
i les claus farcides de lletres

fitxes de domino al trencanous
saltamartins embogits per no res
abecedaris plens de formigues
foren fets orfes aquell dijous

qui sap quin joc hi seria al seu cap
quin somriure seria el darrer
com hi va partir ningú no ho sap

quins móns omplen el teu silenci
et tenim a l'ànima i al carrer
i som esclaus del teu artifici

S'obri el teló

Unes grans ulleres de cul de got i pasta negra estan suspeses al bell mig de l'escenari.

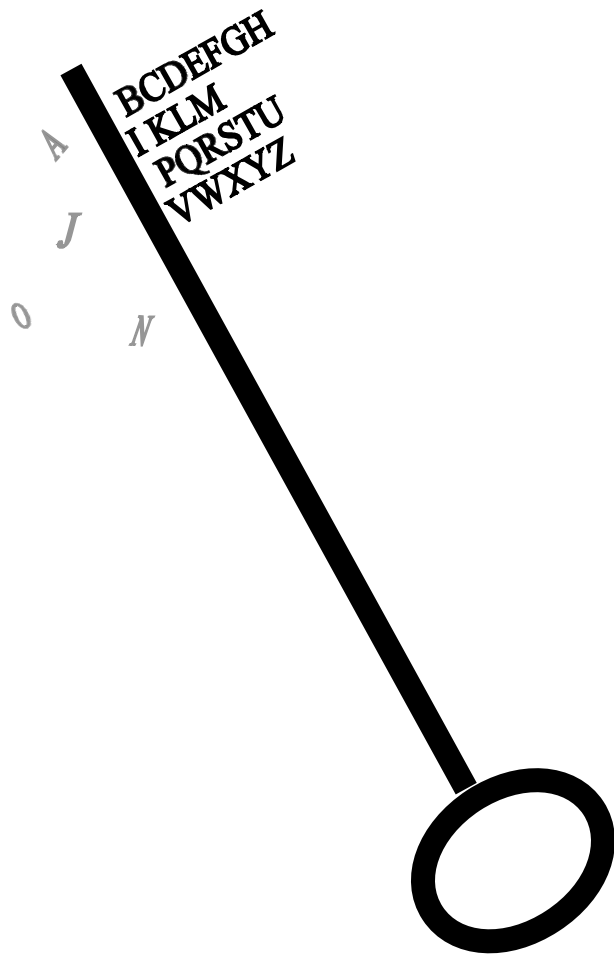
Dues grans pilotes blanques molt grans amb un punt negre cadascuna volen per l'espai fins que es col·loquen al lloc dels ulls. A partir d'aquest moment faran els moviments propis dels ulls darrere de les ulleres.

Per l'escenari creuen:

- un barret negre d'on surt fum blanc
- un caçapapallones (només l'objecte) d'on surten milers de papallones roges
- la silueta d'una dona fent cabrioles que va deixant lletres majúscules negres suspeses per l'aire
- dues persones que la cara és un ou fregit (tant fa dos homes, dues dones, o un home i una dona) s'acosten i es besen, tot caient el rovell de l'ou pels seus cossos nus.
- una persona amb una màscara d'un animal estrany i amb una cua de plomes blaves fa moviments estranys per l'escenari acompanyats de sorolls que recorden onomatopeies d'animals, però que no es reconeixen, finalment s'atura baix de les ulleres i comença a intentar dir la paraula "etcètera", primer amb molta dificultat i quan ja aconsegueix articular-la comença a jugar amb ella.

En aquest moment (quan el personatge està jugant amb molta força amb la paraula "etcètera") els ulls miren al front (que fins a aquest moment han seguit totes les accions escèniques) es fan rojos al temps que es sent un gran soroll de cristalls que es trenquen.

fosc sobtat
silenci sobtat
teló permenent

in memoriam